

عنوان مقاله:

توسعه آموزش عالی و افزایش دسترسی به آن: یک ضرورت

محل انتشار:

همایش توسعه مبتنی بر دانایی (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمدحسن عباسی - رییس دانشگاه صنعتی اصفهان

جمشید پرویزیان - استادیار دانشگاه صنعتی اصفهان

نیلوفر عقیلی - کارشناس ارشد سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان اصفهان

خلاصه مقاله:

مقاله ی حاضر حاصل یک مطالعه های سیستمی دینامیکی پیرامون آموزش عالی در ایران است. ایده ی اصلی که در این تحقیق دنبال میشود مبتنی است بر تحولات بازار کار ایران در دو دهی اخیر که فرصت مناسبی برای متقاضیان آموزش عالی فراهم آورده تا به تحصیلات پس از دبیرستان به عنوان نوعی سرمایهگذاری نگاه کنند و نه صرفاً برای کسب فضیلت دانایی. در مطالعاتی که پیرامون چگونگی رشد کشورهای صنعتی انجام گرفته، اذعان شده است که منابع انسانی این کشورها باعث شده ایشان از سایر ملل پیشی بگیرند. معجزه ی رشد کشورهای جنوب شرقی آسیا نیز با تأکید بر کیفیت نیروی انسانی رخ داده- است. نتایج مطالعه نشان میدهد که موج جمعیتی که در سالهای اوایل دهه ۷۰ به اوج رسیده به تدریج به سمت گروههای سنی بعدی در سالهای آتی حرکت میکند. چند برابر کردن ظرفیت دانشگاهها، ایجاد دانشگاههای وابسته و مهمتر از همه توسعه دانشگاه آزاد توانست تقاضای اجتماعی دهه ۶۰ برای آموزش عالی را پاسخ گوید. با این حال، اوج تقاضا برای آموزش متوسطه در سالهای آخر دهه هفتاد اتفاق افتاد. در نتیجه در اوایل دهه ۸۰، این موج جمعیت متقاضی ورود به دانشگاه، گذراندن دوره سربازی یا اشتغال است و به زودی تقاضای مسکن خواهد بود. اگر این را اوج اولین موج جمعیت ۲۲ ساله دوباره اوج میگیرد. این موج دوم - متقاضی آموزش عالی بدانیم، از اواسط دهه ۹۰ منحنی جمعیت گروه سنی ۱۸ جمعیت، اگر چه ممکن است با شیب کمتری رشد کند، حاصل زاد و ولد موج اول است و نشانگر ضرورت توسعه ظرفیت- ها برای دهه های آتی است. در صورتی که برای پاسخگویی به تقاضای موجود به موقع برنامه ریزی شده بود حالا شاهد توسعه جدی آموزش عالی تا رساندن ظرفیت دانشگاهها به چند دههزار بودیم. در مقابل، تعداد انگشتشمار دانشگاههای موجود هم، با یکی دو استثنا، با ظرفیتهای چنددههزار نفری کار میکنند. در حال حاضر جمعیت متقاضی آموزش عالی پشت درهای دانشگاه فرصت سوزی میکند و برای ورود به دانشگاه هزینه ای را میپردازد که افزون بر میزان سرمایه گذاری لازم برای توسعه دانشگاهها است. اگر از فرصت موجود استفاده نشود، علاوه بر انرژی هدر رفته، دانشگاههای خارج از کشور برای جذب آن عده از متقاضیان که امکان تامین هزینه های تحصیل خود را دارند با یکدیگر در رقابتاند و با سرمایه انسانی و مالی ایران چرخ خود را به گردش درمیآورند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/33507>

